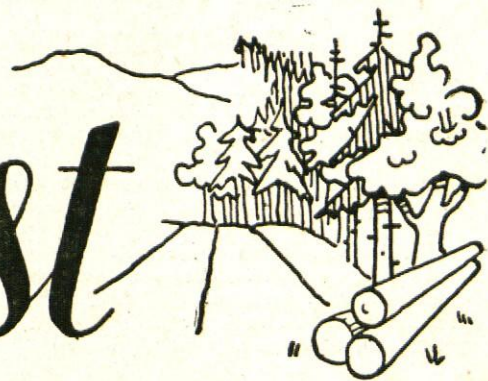

Dolenjski list

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE OKRAJEV ČRNOMELJ, NOVO MESTO IN TREBNJE

LETO I. — STEV. 37

NOVO MESTO, 4. novembra 1950

Izhaja tedensko

Člani Zveze borcev za 10. obletnico OF

Na rednem mesečnem sestanku članov ZB v Novem mestu smo razpravljali tudi o načrtu, ki ga je sestavil mestni odbor ZB v zvezi s proslavo desete obletnice ustanovitve OF. Delovni načrt naše organizacije je seveda sestavni del vseh priprav same Osvobodilne fronte za njen zgodovinski praznik.

Marsikaj bo treba narediti. Predvsem — enkrat za vedno zajeti v organizacijo vse, ki imajo pogoje za članstvo v ZB. O tem smo že mnogo razpravljali — dokončno uredili pa še vedno ne... Pomenili smo se o prekopu borcev, ki so zdaj še pokopani po raztresenih njivah na področju mesta, bodo pa našli zadnji dom pod veličastnim spomenikom, ki bo stal na vrhu Marofa. Načrte bo izdelal rojak tov. inž. arh. Mušič. Marsikje bo treba odkriti spominske plošče — na Kobetovi hiši, kjer je bil prvi sestanek OF za Dolenjsko, na mestu ustrujenih žrtev, na Metropolu, kjer je bila prva ilegalna tiskarna in še kje. Napisati bo treba spomine naših članov iz let okupacije in ljudske revolucije, ki nam je prinesla svobodo. Če tega ne bomo storili zdaj, po petih letih, bo čez nekaj let že marsikaj pozabljeno. Posnemati bi morali tov. Roza Peroci, ki je napisala že pred leti skoraj 1000 strani raznih spominov in opisov najrazličnejših dogodkov iz ustanavljanja in borbe OF in naših borcev, ter jih oddala tov. Pirkoviču za njegovo delo o Dolenjski v narodno osvobodilni borbi. Zdaj, v jeseni in pozimi, bo treba zapisati spomine tudi o vseh tistih članih ZB, ki so ogromno prispevali in žrtvovali za OF in partizane, pa niso o tem še nikdar nič zapisali. Potomcem moramo ohraniti čim bolj verno sliko usodnega zgodovinskega časa, ko so bile izredno pomembne tudi stvari, ki se nam danes zdijo malenkostne.

Zveza borcev bo nadalje — je rečeno v načrtu dela — pomagala utrjevati organizacijo OF v vsem njenem delu. Člani ZB morajo biti najboljši člani Osvobodilne fronte — pri delu, plačevanju članarine, pri kulturnoprosvetnem delu, skratka povsod.

To — in še marsikaj — je v delovnem načrtu novomeške organizacije ZB. Da bi prispevali čim več za dostojno proslavo 10. obletnice ustanovitve OF, smo na sestanku tudi sklenili, da bomo tekmovali s krajevnimi organizacijami v **Zužemberku, St. Jerneju in Dol. Toplicah** v izpolnjevanju postavljenega delovnega načrta, ki bo poslan tem trem zvezam.

Pozabili tudi nismo na prostovoljno delo — le da o tem ne moremo veliko poročati. Spomnili so bile dane lepe obljube, zdaj ko gre jesen v deželo, pa so številke opravljenih ur zelo nizke. Da je tako, ni čudno — večina tovarišev, članov ZB v Novem mestu, na svojo organizacijo vse prerada pozablja. Če pogledaš naše mesečne sestanke, bi moral dati prav tovarišicam, ki pravijo, da obstaja v mestu Zveza bork, ne pa borcev. Zadnjih je prav malo na sestankih, pa tudi na prostovoljnem delu.

Ako hočemo zgodovinski praznik našega ljudstva res počastiti z novimi uspehi, moramo razgibati predvsem tudi mestno organizacijo ZB. Načrt, ki smo ga v sredo postavili, je stvar časti nas vseh — ne pa morja samo odbora ZB. Na to naj bi mislili člani Zveze borcev Novega mesta, ki jih je čez 260...

Za sledijo brezvestnih in nepoštenih odbornikov po zasluženo kazen

Imamo krajevne ljudske odbore, ki vestno, skrbno in z velikim poštovanjem izpolnjujejo odgovorne naloge, ki jim jih nalaga borba za lepšo bodočnost nas vseh. Lastne obvezne oddaje izpolnjujejo pravočasno in dajejo s takimi primeri lep vzgled vsem prebivalcem v KLO. Najdemo pa še vedno odbornike KLO, ki s podtalnim, pa tudi javnim rovarjenjem vzpodbujajo tudi ostale kmete, da se upirajo oddaji. Posledice takega dela bomo nanizali v nekaj primerih. Naj služijo vsem tistim, ki nasedajo sovraženemu govorjenju in pokažejo komu se naj zahvalijo za kazen, ki so jo po vsej pravici zaslužili.

Vedo naj tudi, da je udarec letošnje suše posebno v drugih republikah zelo hud in da so odredbe, ki so jih dobili v zvezi s prehrano vsega prebivalstva, od zvezne vlade, zato izdane, da na najboljši način preprečimo pomanjkanje, ki bi znalo zaradi povernosti nastati neke spomladi. Do tega ne bo prišlo, ker se od vsega delovnega ljudstva po rovarnah, podjetjih in ustanovah zahteva največja varčnost v vsakem pogledu, prav tako pa se bo zahtevalo tudi od vseh kmetov, pa tudi od tistih, ki nasedajo brezvestnim ljudem, da izpolnijo svojo dolžnost do skupnosti.

Pa pogledimo nekaterim stricem, ki ovirajo gladko pot naši prehrani, v oči!

Ledena pot ne pelje do cilja

Zanimiv primer protiljudskega odbornika KLO imamo v Globodolu v novomeškem okraju. Ko so na KLO Globodol dobili od OLO Novo mesto za svoje območje plan voznikov za prevoz lesa iz državnih gozdov, so se odborniki, med katerimi je bil tudi odbornik (sedaj bivši) Strajnar Ignac, sestali, da ga razdele med kmete, ki imajo konje in vozove. Vsa stvar je kar lepo tekla. Pa se je »ojunačil« *Strajnar in na vestno delo ostalih odbornikov takole govoril med ljudmi:*

»Kar naj razbijajo plan prevoza lesa — jaz jim bom razbil pa glave!«

Prav tako je povedal odbornikom na sestanku, da so neumni, če poslušajo odločbe OLO Novo mesto in da naj tako dolgo odlašajo z izpolnitvijo obveznih oddaj, dokler se ne bodo na OLO naveličali pošiljati plane.

Aktiviste OLO, ki so prihajali v Globodol v zvezi z odkupi, je nahrulil: »Jaz ne bom nikdar pomagal pri odkupih, ker ste vi zato poslani k nam, da kradete!«

Takole je bilo s Strajnarjem iz Globodola. Ima pa Strajnar več pobratimov v drugih KLO. V posebnem sorodstvu je s KLO Prekopa. Tam sta se »razšopirila« *Crtalič Franc in Meteljko Alojz, oba bivša odbornika. Med ljudmi sta širila najrazličnejše neresnične vesti in jih z besedami: »Ne bom oddal belega žita, ne bom izpolnil obvezne oddaje!« — zapeljevala, da je temu prišepetavanju nasledilo več tamkajšnjih kmetov, da niso izpolnili svoje dolžnosti do skupnosti.*

Ignac Blatnik iz Smihela pri Zužemberku se je menda od svojega priimka navzel boleznimi blatenja. Govoril je, da je današnja oblast v državi oblast hudiča in da naj tako oblast hudič vzame. Tako je govoril kmetom v svojem kraju in aktivistom OLO Novo mesto. Prav tako, kot drugi protiljudski škodljivci, je bil tudi Blatnik kaznovan od Okrajnega sodišča s kaznijo odvzema prostosti.

Kljub temu pa jim je uspelo, da je nekaj kmetov skrenilo s prave poti na ledeno stezo in s tem zdrknili po kazen, ki jih bo verjetno za vedno spametovala in jih naučila, da je treba misliti na vse, ki vsakodnevno

žrtvujejo kar le morejo za našo boljšo bodočnost.

V njihove zanjke so se vjele žrtve

Kristina Stroj in je sledila Crtaliču. Čez 400 kg belih žit ni hotela oddati. Zaslužila je tri mesece odvzema prostosti.

Franc Colarič tudi dela družbo Strojini zaradi 500 kg neodanih belih žit. Tudi on se bo lahko tri mesece zahvaljeval Colariču in Meteljku za dar, ki sta mu ga ta dva škodljivca »zaigrala« *sedaj na zimo, ko bi lahko v miru doma počival.*

Franc Cekuta je tretja žrtev v Prekopi. 400 kg neodanih belih žit mu je naložilo 3 mesece odvzema prostosti.

Vsi trije so iz KLO Prekopa.

Cetrti iz KLO Prekope je France Jordan, ki se je že lani upiral oddaji in bil tudi zato kaznovan. Lanskoletna kazen ga ni v dovoljni meri izučila. Letos je določena komisija, ki je bila zaradi tega odrejena, ker ni hotel Jordan oddati obvezne oddaje belih žit, ugotovila po hektarskem donosu, da bi njemu ostalo, če bi zadostil oddaji, spravil žito za seme in žito za sebe in družinske člane, še 600 kg belih žit!

Kako velik spekulant in saboter je Jordan, se vidi tudi po tem, ker so merodajni organi konec maja letošnjega leta našli pri njem 250 kg belih žit, kar dokazuje, da je imel Jordan ob času žetve tako veliko količino prikritega belega žita še iz lanskega

Okrajna partijska konferenca v Črnomlju

V Črnomlju je bila redna letna partijska konferenca. Konferenci sta prisostvovala tudi organizacijski sekretar CK KPS tov. Lidija Sentjurs in sekretar oblastnega komiteta tov. inženir Levstik.

Poročilo o tekočih gospodarskih in političnih nalogah Partije je podal tov. Janez Zunič, sekretar okrajnega komiteja, o notranjem organizacijskem stanju Partije v okraju je poročal organizacijski sekretar tov. Molek Frenk. Po referatih so delegati konference razpravljali o uspehih dela partijskih organizacij na terenu. Tovariši iz delovne zadrage na Stražnjem vrhu je govoril o napakah dela v KLO. Ker ni nudila KP pomoči, ni moglo biti uspeha. Ravno tako je poročal tov. Nemanič Zeno o delu KLO Lokvica. Tam so morali tudi nekaj močnejših kmetov zapreti, ker niso hoteli zadostiti obvezni oddaji. Obenem je govoril tudi o tistih dobrih kmetih, ki se zavedajo svoje dolžnosti in pravočasno oddajo svojo predpisano količino. Tovariši iz Suhora je govoril o uspehih in neuspehih dela krajevne ekonomije, ter o spekulantskih nagibih nekaterih čla-

leta. Vse to pove, da bi lanskoletno oddajo lahko izpolnil brez žrtve.

Blatniku iz Smihela pri Zužemberku je verjetno nasledel **Novak Stane iz Zužemberka**. Tudi on ni hotel oddati nekaj čez sto kilogramov belih žitaric. Ko je bila na njegovem domu izvršena administrativna izvršba, jo je Novak mahnil z vozom na zbirališče, in tam enostavno vzel, odnosno ukradel dve vreči žita. Krajo mu je hotel preprečiti uslužbenec odkupnega podjetja, tov. Boltar, nakar ga je Novak dvakrat z bičem udaril, tako da se je moral Boltar zateči k zdravniku. Vse to ni bilo dovolj razburjenemu Stanetu, ki je že bil enkrat kaznovan. Nekaj niže v dolini je ustavil konje in še drugega uslužbenca udaril z besedami: »Ti, k..., si bil tudi zraven pri izvršbi!«

Deset mesecev zapora bo Novaku verjetno ohladilo kri.

V bližnji bodočnosti se bodo morali zagovarjati še sledeči kmetje zaradi neizpolnjevanja obvezne oddaje:

Jožeta Andrejčič, Janez Svirgelj, Anton Komljanc, Janez Kocjan, Franc Mlakar, Anton Mlakar, vsi iz KLO Skocjan in vsi tisti kmetje-saboterji, ki bi šli po zgledu navedenih.

Naše ljudstvo, ki vsakodnevno prenaša različne žrtve v borbi za izpolnitev petletnega plana, z največjim zadoščenjem spremlja delo Okrajnega sodišča, ki zaslužno kaznuje oviralce naše prehrane.

Za danes smo našli nekaj imen, sledila bodo še druga, upamo pa, da bodo tisti redki, ki se še upirajo oddaji, spregledali, izpolnili obvezno oddajo in storili dolžnost, kakor to dela milijon delovnih ljudi širom naše države.

nov ekonomije. Drugače sta krajevni komite Suhor in Metlika med najboljšimi v okraju. O študiju in pravilnem delu partije na terenu je govoril predsednik delovne zadrage iz Metlike, ravno tako o problemih združništva. O šolstvu in kulturno prosvetnem delu je govoril tov. Kunaver, učitelj iz Gradaca. Tudi ostali delegati so v razgovoru prikazali delo in uspehe ter neuspehe partijskih organizacij na terenu. Nadalje so tudi ugotovili, da se je posvečalo premalo pažnje sprejemanju kandidatov in novih članov partije.

Ob zaključku je govorila tov. Lidija Sentjurs o nalogah partije pri varčevanju in pravilni preskrbi. Tov. Levstik pa je govoril o gospodarstvu in posameznih panogah, ki imajo v Beli Krajini pogoje za razvoj.

Konferenca je izvolila nov komite ter revizijsko komisijo in sprejela vrsto sklepov za delo v partijskih organizacijah. Poslali so tudi resolucijo CK KPS in Koroškim Slovencem ob priliki tridesetletnice krivičnega plebiscita.

Regina.

Zadružna ekonomija v Dolenjskih toplicah vzorno napreduje

Zadružna ekonomija v Dol. Toplicah šteje komaj eno leto svojega delovanja in že more pokazati prav lepe uspehe. Čeprav ima le malo delovne sile na razpolago, vendar si zna pomagati z udarniškim delom in s pomočjo prostovoljnega dela invalidov ter od časa do časa tudi s pomočjo vojske, ki ji gre na pomoč z vprežno živino, zlasti ob setvi, oranju itd. Vse poljske prideleke, ki so bili kljub suši še kar bogati, je ekonomija pravočasno pospravila. Opravila je tudi že veliko jesenske setve, zadnja setev pa se vrši te dni. Posejala bo 6 ha žit, od tega 4 ha pšenice, ostalo pa rži, ječmena in ovsa. Pridelek

krompirja je bil zelo izdaten. Večje količine krompirja je ekonomija že oddala vojski, razdelila med člane in delovno silo, večja količina je namenjena za semenski krompir, ker je izborne kakovosti, ostalo pa bo oddala za skupnost.

Ekonomija ima sedaj 2 para konj, 4 žrebce, 3 krave ter bikla plemenjaka, ki je prejel prvo nagrado pri licenciranju. Člani ekonomije skrbijo tudi za zadostno krmo čez zimo, zato imajo v načrtu še to leto, da si zgradijo silos, ki bo ustrezal dejanskim potrebam.

Izvrstna organizacija – dober odkup krompirja v Žužemberku

Za odkup so se uslužbenci KZ Žužemberk izvrstno pripravili. Plan so si razdelili prav posrečeno, tako da je odkup potekal nemoteno, brez zastoja, brez gneče. Že prvi dan so odkupili 50% po planu obvezne odaje. Tudi drugi dan se je lepo razvijal odkup, da so skoraj v celoti odkupili ves krompir. Za tak uspeh se, je potrebno zahvaliti tov. poslovodji Podboju Jožetu in predsedniku KZ tov. Grčarju. Res da je letos suša občutno škodila večjemu pridelku krompirja, so se pa kmetje v polni meri zavedali svojih nalog napram skupnosti, zato so v izdatni meri priskočili in pomagali tistim, ki danes strežejo strojem v tovarnah. Kmetje KLO Žužemberk so z malimi izjemami vozili res kakovosten, zdrav in debel krompir, tako da ga je bilo veselje gledati. Lahko se je zadovoljno smejal tov. poslovodja Podboj, ki je dejal, da tako lepega krompirja kljub suši že zlepa ni videl, da kmetje niso nič tarnali in da so vozili lepo izbrano in zdravo blago. V pretežni večini vozijo bel krompir, ki je lep, manj vozijo rdečega, ki je letos slabše obrodil. Veliko je bilo tudi kmetov, ki so pripeljali več krompirja, kot ga je bilo potrebno po obvezni oddaji. Ko sem opazoval hiter odkup krompirja, ki je tekkel kakor po maslu, so med tem pripeljali vrhane koše lepih zbranih gomoljev najbolj trdni in veliki kmetje. Posebno so se izkazali: Smrke Jože iz Žužemberka, ki je pripeljal krasen izbran krompir vrste »rožnik«; vreden je bil obdobjanja. Nadalje Vidmarjeva iz Gradenca, katere krompir ni nič zaostajal za Smrketovim, bil je debel in gladek kot kurja jajca. S parom konj je komaj privlekel Lujči Roje iz Žužemberka, bel, debel krompir, da ga je bilo veselje gledati, pa tudi drugi niso zaostajali. Nobene

reklamacije ali ugovora — kaj še, da bi koga zavrnilo. Lahko sta se smejala Podboj in Grčar, ko so se polnila skladišča z lepim odkupljenim pridelkom.

»Ni pa šlo vse tako, kot bi moralo iti«, je zamišljeno dejal poslovodja. »Okrajno odkupno podjetje v Novem mestu je obljubilo dovolj gajbic, da ne bi pretresali večkrat krompir, ker se preveč poškoduje. Prihranili bi precej na času, denarju, ko bo potrebno ponovno napolnjevati gajbe. «Ves, Jože, res je tako, pa bodi potolažen. V Novem mestu še vedno radi »mečkajo«, njih ne zanima ali dobi potrošnik res kakovostno blago; nič drugega jih ne briga, samo da je plan količinsko izvršen in gotovo! Pa ni tako, če to mislijo, se trpko motijo. Vidiš, zato niso imeli skrbi, da bi dobili dovolj gajbic!«

Pravo nasprotje pri oddaji krompirja je pokazal KLO Smihel pri Žužemberku. Kmetje so vozili slab, droban krompir, ki ga morajo poslovodje zavračati. Koliko je tarnjanja in govorjenja, da ga je uničila suša! Tu bo potrebno krepko zavirati rokave, da se plan odkupa v KLO Smihel v celoti izpolni. Nikaki izgovori ne drže, če znajo prebivalci KLO Smihel na vse pretege in na skrivne načine vlačiti košare in vreče polne lepega krompirja v Ljubljano, kjer svoje pridelke prodajajo po visokih cenah. Upamo, da bodo tudi pošteno izvršili oddajo krompirja, saj se jim lahko pripeti neveselost, ki jim bo za vedno ubila željo, da bi vlekli delovno ljudstvo za nos.

Vsem, ki so vložili v odkup toliko truda, vse priznanje, drugim za vzgled. Okrajnemu odkupnemu podjetju pa javno grajo, da se taki stvari tako ne streže. **Sl. Hotko**

DELAVCI PREVZELI TOVARNO

9. sept. je izvolil delovni kolektiv Tovarne učil delavski svet in upravni odbor, ki je prevzel v upravo mlado podjetje. To priložnost so delavci praznovali slovesno. Ob govorih predsednika sindikalne podružnice tov. Panjana Antona, zastopnika ministrstva prosvete tov. Menarda Vilka, zastopnika JA v Crnomlju tov. kapetana Milutinoviča, zastopnika OK in predsednika OLO tov. Koširja in ravnatelja tovarne tov. Fistra je delovni kolektiv razmišljal o pomenu revolucionarnega zakona, ki izroča upravo podjetij v roke delavcev. S tem so postali delavci šele svobodni, kajti o svobodi bi ne bilo govora, če bi ne imeli vseh pravic do podjetja in njegovega smotrnega razvoja, do gradnje prepotrebni objektov, do nakupa novih strojev, do dviga družbenega standarda, do povečanja kvalitete proizvodnje, do političnega in strokovnega samozbrazovanja, do uveljavljanja svojih racionalnih in novatorskih sposobnosti, do zdravega kulturnega oddiha in razvedrila.

Delavec-socialist ve, da je vse, kar je revolucionarnega, a načrtno premišljenega, kar je nujno potrebnega, dosegljivo le s prostovoljno podreditvijo nalogam kolektiva, s prostovoljnim izvajanjem dolžnosti. Teh v tovarni učil ni malo. Politična vzgoja slehernega v podjetju utrjuje socialistično mišljenje, ruši sebično izkoriščevalnost, gradi komunistično moralo. Zavest medsebojne iskrene pomoči, spoštovanja in zaupanja ustvarja zdravo tovarištvo. Strokovna izobrazba, težnja po razširitvi svojega obzora, odkrivanje narave in njenih sil krepi zavest zmogljivosti. Lepo je delavcu, ki prekosi svoj stroj in se zaveda njegove vrednosti. Lepo je vsakemu, ki se izkoplje s pametjo iz drobnih dnevnih zahtev ter si postavi premišljene — napredne cilje. Delovni kolektiv se zaveda dolžnosti o kulturnem oplojanju. Delavec šahist, ljudski tehnik, folklorist, pevec ali godbenik, ljubitelj fiziklorne in odrske umetnosti, delavec slikar lahko uspeva le v socialistični družbi, kjer gradimo zdrave, prostorne delavnice,

moderne tehnične naprave za varno in lažje delo, kjer ni skrbi za bolezen in bodočnost otrok. Kulturne vrednote krepijo voljo in netijo revolucionarni polet, ki je v sedanjih gospodarski borbi nujno potreben. Ob njih dozivljamo smisel življenja in zadovoljstvo nad uspehi. Ob njih se oddahnemo in odpočijemo, iz njih srkamo nove moči. Delavski svet je sklenil, da bo posvetil vso skrb ureditvi udobnih stanovanj vajencem in prodstom, kjer bo možen uspešen pouk in razvedrilo. Pritegnil jih bo v okviru ljudske tehnike k strokovnim razgovorom med pomočniki in mojstri v nadomestilo tega, česar ne morejo dojeti pri enoličnem planskem delu. Delavski svet se dobro zaveda, da so vse navedene dolžnosti osnova delovni discipline, ki je predpogoj za izvedbo plana, za uspešno proizvodnjo sodobnih kvalitativnih učil. Zaveda se, da je eksperimentalni pouk bližnjica k tehničnemu mišljenju in pomatsovljenju tehnične miselnosti. Vso pozornost bo posvetil tudi predvojaški vzgoji mladincev in njihovem napredku v klubu ljudske tehnike. Budno bo ohranjeval srce podjetja, svojo partijsko celico, upošteval njene premišljene nasvete, ker ve, da jih predlagajo ljudje, ki so podredili osebne potrebe koristim družbe in žive le za skupnost, za naravni razvoj v duhu zdravega blagostanja. Ve, da so to najboljši tovariši. Med omenjenimi govori so premišljevali delavci o sedanjih skrbih ljudske oblasti za delovnega človeka, pretresli so politično ozadje informbirojevskih laži in navdušen aplavz maršalu Titu in Komunistični partiji Slovenije in smotrному socialističnemu razvoju FLRJ je dokazal globoko zaupanje našemu političnemu vodstvu.

Nato so delavci glasovali za predlagano kandidatno listo. Izvoljen je bil prvi delavski svet: tov. Panjan Aton, predsednik, Grčurevič Miro, Stefan Josip, Vindišman Martin, Simonič Matija, Jensterle Albin, Grahek Anton, Ovniček Anton, Hribar Jože, Jankovič Stane, Skok Alojz, Brus Stane, Ba-

hovec Ivan, Horvat Boleslava, Florjančič Stane, Raztresen Pavel, Planinc Alojz, Zarkovič Emil in Fister Franc. Naslednjega dne je omenjeni svet izvolil upravni odbor in predsednika tov. Ovnička Antona. Takoj si

zaradi pomanjkanja materiala ali njegove slabe kvalitete presežen v splošno zadovoljstvo odjemalcev. Izdelal bo proizvodni plan za leto 1951 v smislu sklepov zvezne konference, ki se je vršila ob navzočnosti za-

Ti udarniki so z velikimi napori zgradili in postavili Tovarno učil v Crnomlju v obrat in dosegajo velike uspehe.

je postavil konkretni delovni načrt: dokončana upostavitve galvanizacije, postavitev objekta za precizno mehaniko, sušilnico lesa, strojnico s parno lokomobilo, livarno, dograditev stanovanjskih objektov za delavce, dograditev kanalizacije in vodoпода, dograditev gospodarskega poslopja. Če bo dopuščal čas, bo zgradil moderno pralnico in silos za žagavino. Člani delavskega sveta so si razdelili dolžnosti za reševanje dnevnih problemov pri proizvodnji. Sklenili so, da bo proizvodni plan vključil velikim oviram

stopnikov vseh proizvajalcev učil v FLRJ in zastopnikov vseh ministrstev za prosveto ter zastopnikov zvezne vlade v Crnomlju 5. julija 1950.

Uspehi so se že pokazali in delovni kolektiv z veseljem nadaljuje dan za dnem borbo za doseg postavljenih nalog. Svoje uspehe je dokazal tudi na okrajni gospodarski razstavi v Crnomlju, ki vzbuja splošno zanimanje obiskovalcev za dosedaj tako malo poznano pa prepotrebno proizvodnjo učil.

Ob volitvah ljudske inšpekcije

Strom Slovenije vodi v osnovnih organizacijah OF ljudske inšpekcije. To so druge volitve, ki so izredne važnosti. Postati dober ljudski inšpektor pomeni, da mora biti brezpartijsko pravičen, nepristranski in nepopustljiv pri različnih napakah. Polje delovanja ljudske inšpekcije je silno široko. njo mora zanimati delo v Okrajnih magazinih menzah itd., tudi praktično morajo znati na mestu reševati vsakovrstne pritožbe ljudi s strani organov ljudske oblasti. Kjer so ljudski inšpektorji v polni meri zainteresirani na stvari, lahko konkretno pomagajo pri delu KLO. Marsikdo se bo vpraševal, kaj je sploh ljudska inšpekcija in kakšni so njeni cilji. Cilj ljudske inšpekcije je v tem, da se približuje ljudem in uči prevzemati odgovornosti na posameznih področjih gospodarstva (tovarni, ustanov itd.). Delo ljudske inšpekcije si nekateri zamišljajo čisto napačno, ko vidijo v teh ljudeh zgolj ljudi, ki stikajo za vsem tistim in »ovajajo« vse tiste ljudi, ki grobo krše napram skupnosti. Taki in podobni grešniki vidijo v ljudskih inšpektorjih ova-duhe in ničvredneže, ki odpravljajo napake vseh tistih, ki nepošteno delajo. Prav govore nepoštenjaki, kajti ljudski inšpektorji so tisti organi, ki temeljito operejo delo vsakemu nepoštenjakoviču. Zato, da tudi mnogim oblastnim in političnim organom dolžnost ljudske inšpekcije ni povsem razumljiva. Zato so ljudske inšpektorje gledali precej zviška navzdol. Tudi razni izgovori, češ, da ljudski inšpektorji nimajo pravice zahtevati od raznih odgovornih funkcionarjev predvsem v tovarnah, podjetjih in ustanovah, zagovora za razne napake, razsipanje in brezčutno opravljanje z ljudskim premoženjem ne drže. Taki in podobni izgovori v jasni luči dokazujejo politično nezrelost in neznanje in kar je glavno strah jih je pred kontrolo in ljudmi, v čigar službi so. Slabost ljudskih inšpektorjev se ne sme pokazati v popuščanju. Vsaka nepravilnost se mora z mesta korenito razčistiti in brez usmiljenja kaznovati vse tiste, ki uničujejo ljudsko premoženje.

Cvrsta povezanost vodstvenih organov s splošno kontrolo ljudskih množic je le v korist njihovega dela, ker pomaga pritegovati najširše množice k reševanju skupnih nalog. Stalna zveza vodstev z vsemi osnovnimi najširšimi oblikami demokracije, posebno še z ljudsko inšpekcijo, je najboljše zagotovilo za revolucionarno borbo proti birokratizmu in samopašnosti.

Zaradi tega pada na novo izvoljene inšpektorje ravno v sedanjem času še posebno velika odgovornost in delo. Če pogledamo nazaj, je bilo delo proizvojenih ljudskih inšpektorjev začetniško po metodi dela in je še sedaj enostavno, saj je čas emega leta izredno kratka doba za hitrejši razvoj. Treba je poudariti še to, da je delo ljudskih inšpektorjev prostovoljno in neplačano, kar zavisi od zavesti vsakega posameznika. Ljudska inšpekcija je naša originalna in popolnoma nova oblika množične kontrole, ki jo je rodil razvoj naše socialistične demokracije. Zato nismo ničesar kopirali ali podedovali, ne izkušanj, ne metod. Naši prvi odbori ljudskih inšpektorjev so se omejevali le na reševanje posameznih ekonomskih vprašanj, niso pa zajemali naš celotni ekonomski problem. Naloga bodočih ljudskih inšpektorjev bo ostro in hitro reševanje prehranbenega položaja ljudstva. V tem smislu bo potrebno posvetiti vso pažnjo, posebno na letošnji prehranbeni položaj. Zato bodi osnovna naloga vseh ljudskih inšpektorjev, da odločno rešujejo vsa vprašanja, ki se tičejo prehrane. Nič meni važna naloga je tudi ta, da je vsak ljudski inšpektor do kraja pošten, vreden in da se ne briga za lastne koristi. Vsek se mora zavedati, da je v službi množice, da je poklican zato, da izboljšuje življenjsko raven vseh delovnih ljudi in da se do skrajnosti bori proti privilegijem, škodljivcem, delomrznežem, spekulantom in sabotarjem, povsod tam, kjer so ti na delu.

Ljudska inšpekcija mora postati množična organizacija. Da pa postane res množična in delovna, mora pokazati z delom tako, da bodo ljudje občutili njeno korist pri vsaki priložnosti. Delo ljudske inšpekcije se ne sme strogo omejiti samo na eno dejavnost, njeno delovanje mora biti splošno. Obsegati mora vse vrste dejavnosti (gospodarske, politično-upravne itd.). Vsled tega mora biti ljudska inšpekcija splošnega značaja in najbolj množična. **Sl. Hotko**

Pregled vinskega pridelka v vinskih hramih

Te dni je pregled vinskega pridelka po dolenskih vinskih gorah in hramih. Za posamezne vinske gorice je določena ura, kdaj pride pregledovalna komisija, kjer jo pričakujejo lastniki vinogradov. Na mestu samem se bo ugotovilo, koliko vina gre lastnikom za lastno uporabo in koliko ga bo treba oddati v skupne namene. Nekateri vinogradniki so že pred trgatvijo kontrahirali gotove količine vina. **G. D.**

Upravni odbor Tovarne učil v Crnomlju

